

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Dr. Kriszt Béla
főszerkesztő.
Bárvárh Gyula.
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Tisztviselői telep . . . lakbérfelemelés.

Melegen kell üdvözlönnünk azon mozgalmat, melyet tisztviselőink indítottak lakbérük felemeltetése és tisztviselői telepük létesítése körül.

Szigetváron a tisztviselők-inkább, mint nagyobb városokban — lényeges tényezői a társadalomnak. Mégis sok tekintetben azt tapasztaltuk, hogy érdekeikkel a város nem törődik. — Megszoktuk már őket és azt hisszük, hogy még olyan bajaikon is, mint a lakáshiány önmaguknak kell segíteni. Elfeledjük, hogy akár hány város, vagy község örömmel nyit teret hivatalok felállítására és talán áldozatok árán is oda törekszik, hogy a felállított hivatalok tisztviselői megfelelő kényelmes lakással legyenek ellátva.

Bármilyen szempontból nézzük is ezen kérdést nagy elfogultság kell ahoz, hogy tisztviselőink fenti érdekét csak

az ő és nem a mi érdekünknek is tekintjük. Mindnyájunk előtt ismeretes tény, hogy Szigetváron a bérbeadható lakások ára nem áll arányban a tisztviselők mai lakbérével. — Midőn egy két szobás lakásért 300—400 kor. kell fizetni annak a tisztviselőnek kinek lakpénze 300 korona és a három szobás lakásért 400—500 koronát a 400 korona lakbérrel szemben: akkor csak az önzés szava szólhat akként, hogy tisztviselőink lakbérfelemelést szorgalmazó érdeke nem a közönség érdeke is.

Közös érdekünk, sőt a város közönségnek nagyobb érdeke az, hogy tisztviselőink magasabb lakbért kapjanak. Ha nekik több van, többet kaphat és jogosan a háztulajdonos is. Ha nekik kevesebb van, csak a kényszerűség fizetett velük többet.

Mit eredményezett ezen kényszerűség? Azt, hogy tisztviselőink is összeálltak és tisztviselői telepet akarnak létesíteni.

Igen helyes. Ha áldozatot hoznak

maguknak hozzák és nem harmadik személynek.

Ha a háztulajdonosok tömörülnek bérbeadható lakásaik árának felemelésében, ha minden félévben kísért a lakásár emelés, kívánhatjuk-e elfogultság nélkül, hogy tisztviselőink ezt csendes lethargiában túrják?

Itteni viszonyainkat tekintve a milyen jogos a háztulajdonosok kívánsága, ép olyan, sőt jogosabb tisztviselőinknek mozgalma, a kik nem csak lakbérüket, de megélhetésükre szánt fizetésüket is itt költik el. — Hány iparos, kereskedő és más család veszi hasznát a tisztviselők filléreinek!

Nézzük meg társadalmi életünket. Ha kiszakítjuk magunk közül tisztviselőinket fenn állhatnak-e jótékony és társas egyesületeink? Képzeltünk-e bármilyen estélyt, vagy társas összejövetelt a siker eredményével, ha tisztviselőink nincsenek? Nem.

Épen azért, ha visszafejlődni nem akarunk minden erőnkől törekednünk kell, hogy tisztviselőink kényelmes la-

Makaó Pista.

Irtá: Papp Ferencz.

Elmulik lassankint minden, megemésztí az idő. Bomlik immár a vármegye is, ma-holnap csak emléke marad meg. Az a régi jó világ, amikor olyan keveset irtak a vármegyén s mégis jól volt minden, jobban volt, mint ma. Kivesznek, kipusztulnak az urambátyámok, Chamberlein bajuszu, redingótos urak váltják fel, akik nem hugomnak hívják a leánynépet, hanem magának titulálják s az r betűt nem ismerik. S azután, ha már öreg urak lesznek, akkor sem válnak urambátyámmá, hanem nagyságos urakká, királyi tanácsosokká tanács nélkül. Pénz is kevesebb volt akkor de áldozatja sem volt annyi s mégis szivesebb volt a vendéglátás.

— Minden vármegyének megvolt a maga érdekes alakja, ismerte aztán azt apraja, nagyja. Amolyan végzett urak, akiknek a dominiumból rendszeren nem maradt egyéb, mint a visszaemlékezés. Aztán mindenik híres volt valami zöldgyik híres vadász volt, másik híres táncos, vagy író s ezzel a jó tulajdonságával élt s ő nem tud-

ta, hogy és miből, úgy, mint a mezők liloma.

Hét vármegyére szóló hire volt Bărăndi Pistának úgy hivta az egész Dunántul. Mire deresedő fejével Isten jóvoltából kiérdemelte volna az István nevet, még sem lett azzá, mert akkor meg Makaó Pistának hívták.

— Az egész Dunántul senkisémet tudott úgy kártyázni, mint ő, no de sokáig is tanulta s drágán is tanulta meg azt. Az öreg Bărăndi Bálint keservesen összeszedett földjei s az anyjától maradt dominium volt a tandíj. Mikor az utolsó darab erdőt licitálta a bărăndi Fischer, akkor is kártyázott az alvégi bérlelőnél. El is doboltak aztán mindent csupán két gethes pejre s egy Ferencz császár idejéből batárra nem akadt vevő, hiába kiáltotta a végrehajtó, hogy harmadszor. Nem kellett a két pej a Fischer zsidónak sem, mivelhogy köztudomás szerint minden kocsmá előtt megálltak. A két pej s a rozoga batárral ott ragadt a János kocsis, kapitulált megyei huszár, ő sem kellett senkinek. Mikor megtörtént az eset, Bărăndi Pista befogatta a két pejt a batárba s a kocsiladát megtöltve jó bărăndi kavicsesal, felcsatoltatta

a kocsi hátuljára s bejött a városba. Jó emberei váltig biztatgatták, hogy menjen a vármegyére, egy kis irnokság csak akad neki is. Elment volna, Bărăndi Pista, csak hogy nem igen értett a szájkás íráshoz s még esküdt korában is csak akkor vett tollat a kezébe, ha váltót kellett aláírni. Aztán meg éppen az volt a baj, hogy volt ő már esküdt is s a Makaó név is azóta ragadt rá. Híres volt akkor a Dunántul a zsványokról, akik egy éjjel a bărăndi kocsmároost is kirabolták. A vármegye 4 pandurral Bărăndi Pistát küldte el zsványt fogni. De hát aztán úgy esett a dolog, hogy ott fogták el a zsványok, mivelhogy a pandurok, ki jobbra, ki balra futott. Aztán ott a nagyerdő mélyén unalmas lévén a világ, úgy szórakozott Bărăndi Pista, hogy kártyázott a zsványokkal. Mikor hetek múlva rájuk törtek a pandurok, akkor is kártyáztak s Bărăndi Pista négyest szorongatva a markában erősen [zsörtölődött, hogy miért nem vártak már addig, míg vége lesz a partinak.

— Ettől kezdve hívták Makaó Pistának.

— Sárga kamáslijában mindenütt ott volt, ahol egy kis vigaszág készült, névna-

kásáról gondoskodva legyen, mert ki biztosít arról, ha tisztviselőink a város központjától távolabb eső helyen telepednek le, hogy naponta fogunk-e velük érintkezni, mint eddig történt.

A jövőndő mindig bizonytalan annak, ki számítás nélkül, vagy önző számításal néz bele.

Üdvözljük ismételten tisztviselőink mozgalmát és felhívjuk olvasóink figyelmét lapunk más helyén e tárgyban írottakra.

Vidéki kereskedők küldöttsége.

(Saját tudósítónktól.)

Folyó hó 18-án a „Magyar Kereskedelmi Csarnok“ helyiségében a vidéki kereskedők a vasárnapi munkaszünet módosítása ügyében a déli 12 óráig való zárás érdekében értekezletre jöttek egybe.

Képvisele voltak az aradi, miskolci, kaposvári, pápai, orosházai, szombathelyi, esztergomi, nagyváradai, szigetvári, sárvári, miskolci, pozsonyi, kecskeméti alsólendvai, breznóbányai, nagykanizsai, szt. gotthárdi, ipolysági, orosházai, szentesi, kunmadarasi, félegyházai, bicskei, érsekújvári, kolozsvári, szinyéváraljai, kisbéri, bácskulai, kapuvári, nyitrai, petrosényi, lentii, győri, verbói, nyitra-novákai kereskedők, számos város kereskedői pedig írásban jelentették be csatlakozásukat.

Az értekezlet Hieronymi ker. ministert táviratilag üdvözölte. Korein Dezső előadó, ismertette az értekezlet célját, felolvasta a miniszterhez terjesztendő memorandum szövegét, melyben bő részletességgel ki vannak fejtve mindazon sérelmek és károk melyeket a vasárnapi munkaszünetnek mai formája a 10 órai zárás előidézett. — A tárgyakhoz hozzászóllottak Dr. Nemes Zsigmond és

Salacz Gyula orsz. képviselők, Rudolf Mihály (Esztergom) Kertész Manó (Kaposvár) Brachfeld L. (Pozsony) Kormos Alfréd szerkesztő, Deutsch Aladár, Grünhuth Rezső (Szigetvár) Szabó Endre hírlapíró (Bpest) Kovács Ferencz (Miskolc). Az értekezlet a memorandumot teljes szövegében elfogadta és elhatározta, hogy e hó 19-én délelőtt azt küldöttségileg fogja a ker. miniszternek átadni.

A küldöttség f. hó 19-én délután 1 órakor tisztelgett Brázy Kálmán orsz. képviselő vezetésével a ker. miniszternél. A küldöttséghez csatlakoztak Olay Lajos, Vörös László, Salacz Gyula, Molnár Jenő, Molecz Dani, Éhen Gyula, Dr. Nemes Zsigmond és Frey Ferencz orsz. képviselők. — A küldöttség szónoka Korein Dezső volt, ki rámutatott a 10 hónappal ezelőtt kiadott vasárnapi munkaszünet sérelmes és káros voltára, mely rendelet teljesen egyoldalú információ, a kereskedők meghalgtása nélkül látott napvilágot. Kéri tehát a minisztertől ezen rendelet mielőbbi megváltoztatását és a régi rend, a 12 órai zárás visszaállítását. Hieronymi ker. miniszter, ki a küldöttséget igen szívélyesen fogadta, határozott ígéretet tett, hogy e rendeletet vissza fogja vonni, azt módosítani fogja. Méltányolja a vidéki kereskedők panaszát és ne hogy ugyanazon hibába essen, mint elődje, a kamarák véleményének meghalgtása után fogja csak az új rendeletet kibocsájtani. Kéri a kereskedőket legyenek hozzá bizalommal, mert érdekeiknek megfelelő rendeletet fog csak kibocsájtani.

A küldöttség tisztelgett ezután Serényi Béla gróf államtitkárnál is.

Vasutasok sztrájkja.

A magyar államvasutak összes vonalain f. hó 20-án délután megszűnt a forgalom. Se ide, se oda! Tömegesen vonultak föl az

előző napon az ország minden részéből a vasutasok Budapestre, hogy ott anyagi helyzetük megjavítása érdekében tanácskozzanak. Sajnos a tervezett fizetés nem úgy ütött be, mint a vasutasok várták. És joggal el is várhaták azt, hogy helyzetükön javítsanak. Mi méltányoljuk a vasutasok mozgalmát, mert ez a hangyaszorgalmu nép, úgy a mozdonyvezetők, mint a hivatalnokok stb. kiknek pályája valóságos rab pálya, és a felelősség sulya órási nagy, mi reájuk nehezedik, kiknek annyi emberéletének sorsa van letéve kezükbe, s kiknek egy kis karambolért vagy tévedést rögtön nyitva áll a börtön ajtó vagy az elbocsájtás, ezek a roppant felelősséggel megterhelt emberek valóban megérdemlik azt, hogy helyzetükön javítsanak.

Nem szabad azt megengedni, semmi körülmények között, hogy ezek a munkás emberek dolgaik elvégzése közben arra gondoljanak, hogy családjuk esetleg nélkülözni, nyomorogni kénytelen. Mert ha az oly nagy figyeimet és hajszálnyi pontosságot igénylő vasut vezetése közben az esze, a figyelme annak a ki munkáját végzi, — nincs ott, úgy kiszámíthatatlan szerencsétlenségek és károk keletkezhetnek egy perc alatt is. Akkor aztán jajgathatunk és sirhatunk. De már későn.

Ha más minden egyébre találnak fedezetet az illetékes factorok és telik arra a sok ágyura, puskára, czifra aranyzsírokra meg gombokra, nő meg Isten tudja mire, — akkor kell, hogy teljék a magyar nemzet egyik hatalmas osztályának támogatására is mely a végzett munkájánál és derek magyarságánál fogva is megérdemli azt, hogy támogassák.

A máv. egész igazgatási rendszere gyökeres javításra szorul, ez most beigazolást nyert.

A vasutasok mozgalmá eddig a legnagyobb rokonszenvel találkozott a közönség részéről.

De nemcsak a közönség, hanem a kormány is belátta, hogy a máv. tisztviselők jogos igényeit ki kell elégíteni. Ki is akarták a rendelkezésre álló összeggel reparálni a dolgot, de a hét millió koronával, 36 ezer alkalmazottat kielégíteni, abszolote lehetetlen. Csodák ma napság nem történnek!

Tehát mielőbb sürgősen jól meg kell fontolni a dolgot az élethalál harcztot vívó feleknek, a nagyközönség érdekében. Kérjük is mindkét küzdő félt, hogy iparkodjanak odahatni, miszerint a sztrájk mielőbb megszűnjön, mert a forgalom szünetelése óriási károkat okoz az országnak. Adják meg a vasutasoknak egyelőre azt amit és a mennyit csak lehet, — ők pedig nyugodjanak bele, mert országunk érdeke ezt követeli.

Midőn e sorokat írjuk, még a kiegyezés nem történt meg. Az alkudozások egyre folynak. A vasutasok mereven ragaszkodnak követeléseikhez; a kormány szintén nem tágit attól amit ígért. Részletekbe lapunk jelen szük tere miatt nem bocsájtkozhatunk, hanem csak a helyi viszonyokról számolunk be.

A legelőkelőbb élet máskor a vasuti állomáson volt nálunk. Szigetvárról f. hó 20-án délután ment el az utolsó vonat, mely Barcsról jött, B.-Szt.-Lőrinczig. Azóta minden csendes az állomáson. A mi vasuti állomásunk is bele illeszkedett (kénytelen kellen) az országos sztrájk keretébe.

pot, családi eseményt senki nem tudott úgy, mint ő. Aztán ezer fufangot kitalált, hogy egy kis pénzhez jusson, mert hát hitelbe, meg hozomra nem kártyázik ur. Megesett biz az nem egyszer, hogy a kocsiládát akasztották le s nagy fontoskodva hagyták a vendéglősnél, egy kis foglalót kérve rá s erősen biztatva holmi aratással s lélkére kötve, hogy baja ne essék a ládának. A vendéglős pedig a parádés szobájában őrizte a bárándi kavicssal telt ládát. No de ki is váltotta mindig Bárándi Pista.

Mikor Tisza-Eszlár után nagyban hajszolták a zsidókat, Veszprém körül támasztgatták a batárt a nagy sárban Bárándi Pista meg János kocsis. Rossz világ volt, nem akart kártyázni senki se. Egy vasnak sem volt ura Bárándi Pista és a kocsiláda is zálogban volt. Itt hallotta meg, hogy Kis-Cellbe huszárok csinálják a rendet. Nosza, János, megyünk Cellbe, a huszár ur és kártyázik. Öreg este lett, mikor a nagyvendéglő ajtaján bélépelt Bárándi Pista. A nagy ivóban teljes adjusztirungban ültek az asztal körül a huszártisztek s Szelestey Bandi, a huszárkapitány, éppen akkor kavarta a kártyát, halomban volt a bankó az asztalon. — Bárándi Pista mint az éhes farkas, ugrott az asztalhoz s főkapva duzadt bugyelárisát, az asz-

talra vágta, a halom bankó közibe: Kártyát! — Szelestey Bandi oszt, Bárándi Pista taksált, az első kártyát száz forintért. A huszárok nagyot néztek, de mert jó kártya volt minden kézben, fizetett minden játékos. — Szelestey Bandi oda is szólt: Itt vesz a bugyelláris, Pista! — Ne gondold velem! A másik háromszázért! Kiáltott Bárándi. — De már ilyen bolondot a huszár sem tesz, kivált, ha olyan híres kártyással játszik. Szelestey Bandin kívül mindegyik elült. Bárándi Pista tovább taksált, százakra megy a visszakinálás s végre is megugrik a huszárkapitány. Bárándi Pista behuzza a kasszát két pirossal, Szelestey Bandit majd megüti a méreg, mert elült három zölddel. — Bárándi Pista nagyuri mozdulattal kapta el a bankót s mintha mi sem történt volna, a zsidók veszedelméről tárgyalt s mert későre is járt az idő, köszönt és távozni készült. — Mikor az ajtóban volt, odakiált Szelestey Bandi.

— Te Pista itt hagytad a bugyelárist. Tudom felelt Bárándi Pista — de én már elolvastam a tartalmát, elviheted ha akarod, olvasd el te is. — Szelestey Bandi kinyitja a piros bugyellárist s kihull belőle a „Hazai Ujság“ legutóbbi száma, egyébképpen pedig üres volt.

A posta hivatal is tehetetlenül állott egy darabig. De csakhamar intézkedtek, hogy Pécs és Bács között kocsiposta közlekedés legyen a sztrájk tartamára. Mint tudjuk Budapest, Bécs, Nagykanizsa és Bács között a forgalom zavartalan és így a hírlapokat és leveleket Budapest és Bécs irányában ezen irányban továbbítják és Bács-Pécs között kocsiposta közlekedés van, honnét naponta csendőri fedezettel robognak be a hatalmas megterhelt posta kocsik, melyek éjjel nappal szakadatlanul közlekednek. A távirtda és telefon használat nagyban igénybe van véve.

A közönség pedig vár mint a jó gyerek, hogy ugyan mi lesz? A vélemények nagyon eltérők. Nagyon is áll most ez a közmondás, a vasutasokra nézve, hogy „Laudatur ab his, culpatur ab illis“, azaz, hogy „Ezektől dicséretnek amazoktól gyaláztatnak.“ De hogy csak az előbbi álljon fenn, azért újból hangsúlyozzuk, a rend és hivatali szolgálat, nő meg a letett eskü miatt is hogy, a közönségérdekében a rendes forgalom és üzem mielőbb megkezdődjék. Szóval a vasutasok most már mementóként megmutatták hatalmukat, amit elis ismertünk, de most már, aztán azt kívánjuk, hogy legyen béke!

H I R E K.

Béla napra.

A főszerkesztőnek.

A zene szól az ablakok alatt, a gyerek népség mind odaszalad s pár percre rá már ordítja az utca, hogy a cigány kinek, miért huzza. S értesülünk mindnyájan így róla, hogy bizony ma Béla napja volna. S az ünnepeltnek számos jóbarát üdvözlését sietve adja át.

Illendően, könnyen végez mindenik, pár megszokott szó mindnyától telik és ez elég is... Ó, de én nekem nem ilyen könnyű ám a szerepem. Előttem nincs szokásos formula, az illemtan sem szól sehhol róla s köszöntő könyvet 'jába lapozok: a „szerkesztőhöz“ nincsenek sorok.

Pedig nekem öt kell köszöntenem: okosan, szépen, szívből, melegen; mert ugy dukál már, hogy a verselő szívből szépet hozzon csak elő. Hát kezdjük el... Im' előtted állnak: a felelős, a kül-s belmunkatársak, a kiadó, nyomda, szedőgyerek -- s e diszes gárda illőn tiszteleg.

S kíván uram: szép boldog életet és más egyéb jót, amit csak lehet; egy kis szerencsét, hogyha ferblizel, vagy jólfizető, zsiros pört viszel; sok szép sikert a közügyek terén, kis rendjelet majd annak idején és hogy a bántót oly hamar feledd, miként e rosszul csengő rimeket.

Ira.

— **Ő felsége Rákóczy hamvaiért.** Általános lelkesedést keltett mindenfelé az egész országban ő felségének a Rákóczy hamvak hazaszállítását elrendelő királyi kézírata, mely így szól:

„Kedves Tisza gróf! A magyar történelem kiváló alakjai közül egyedül második Rákóczy Ferencz hamvai nyugosznak idegen földön és e hamvaknak hazaszállítása a nemzetnek ismételtén kifejezett közóhajtást képezte. Hála legyen érte az isteni gondviselésnek, azok az ellentétek és félreértések, melyek súlyosan nehezettek elődeinkre hosszú századokon át, ma már egy végkép letűnt korszak történelmi emlékeit képezik. A király és nemzet kölcsönös bizalma és az akotmány visszaállított, békés uralma megteremtette a trón és a nemzet között a sikeres egyesült munkásság alapfeltételét képező összhangot, keserűség nélkül gondolhatunk tehát vissza mindnyájan a mögöttünk álló borús korszakra és a király és nemzet egyesült kegyelme keresheti fel mindazok emlékezetét, kiknek vezető szerep jutott a letűnt küzdelmekben; ennél fogva utasítom, hogy II. Rákóczy Ferencz hamvai visszashállításának kérdésével foglalkozzék és erre vonatkozó javaslatait elvárom.“

Kelt Bécsben, 1904. április 18-án.

Ferencz József s. k.

Tisza István s. k.

A magyar nemzet régi vágya teljesült. Rákóczynak a forradalmárnak mondott magyarszabadsághősnek porló csontjai visszerülnek e haza földjébe a távol idegenből. Áldassék az ur neve, mert ez a szabadság föltámadásának ünnepe!

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter Szalay József helybeli kir. járásbírói irnokot a kaposvári kir. törvényszékhez áthelyezte. A szülőföldjére távozó tisztviselőnek örömmel gratulálunk.

— **Jótevény hagyományok.** A héten Szigetvárott elhunyt özv. *Matáncsovits* Mihályné a volt városi jegyző özvegye, ki végrendeletileg a Keresztény jótevényi egyesületnek 40 koronát, a temető szépítéséi alapra pedig 100 koronát hagyományozott.

— **A sorozás eredménye.** Nálunk Szigetvárott a fősorozást mely három napon át tartott, e hó 20-án délelőtt fejezték be. A sorozásra bocsájtott 654, közül alkalmasnak találtatott a közshadseregbe 105, a honvédséghez 25, a póttartalékba ajánlás és beosztással 75. A sorozás eredménye kedvező, úgy, hogy a közshadseregben a zárszám 249, a honvédségnél 306, még pedig az első korosztályban. A sorozattól aránylag kevesen maradtak távol.

— **Halálozás.** *Schön* Izidor helybeli gabona kereskedő, hosszas szenvedés után életének 58-ik évében f. hó 18-án elhunyt. A boldogultat nagy részvét mellett az izr. sirkertben helyezték öröknyugalomra. Atyja, neje, leánya, unokái és a rokonság gyászolják.

— **Elvesztett pénzes erszény.** *Kern* József n.-ladi polgár f. hó 16-án Kadarkutról hazajött elvesztette pénzes erszényét melyben 310 korona készpénz és 5 drb. marhalével volt. Sajnos az elvesztett erszény még nem került meg.

— **Iskola a pusztán.** *Nádasy* Elek nagybirtokos, ki egyike a környékünk legnemeslelkűbb földbirtokosainak s a ki a közügyekben is élénk és tevékeny részt vesz, szép és nemes cselekedeteinek számát ismét egygyel szaporítja. Ugyanis mint értesülünk *Nádasy* — „Elekmajor“ pusztáján saját költségén népiskolát óhajt felállítani és a lépéseket már meg is tette, hogy az engedélyt reá megkapja. Mi őszintén üdvözljük őt ezen emberbaráti és kulturális cselekedeteért. Sok ilyen derék magyar urat a hazának!

— **Lopás.** Egy huzamosabb idő óta üzött lopás derült ki a héten, melyet *Udvarry* József helybeli hentes és mészárosról elbocsájtott legény, *Keserü* József követett el, ki nagyobb mennyiségű marha és borjubőrt lopott. *Keserü* a lopást beismerte, de mitután még többen is hálába kerülnek, egyelőre csak ennyit irhatunk. A nyomozást tovább folytatják a csendőrök.

— **Az Önkéntes tűzoltóság közgyűlése** a múlt vasárnap volt a városház tanácstermében *Vargha* Sándor főparancsnok elnöklése alatt. Az elnöki megnyitó után olvastattott a múlt évi számadásokra vonatkozó jelentés mely szerint a megvizsgált és helyesnek talált számadásokból kitűnőleg a bevétel 1192 kor. 97 fillér a kiadás 903 kor. 02 fillér volt, a maradvány pedig 289 kor. 95 fillér. Ezekután a felmentvény *Weichart* Endre pénztárnoknak megadatott. Az 1904 évi számadások megvizsgálására egyuttal *Fischmann* Adolf *Zanathy* József, *Balogh* József, *Morgenstern* Bernát *Pandurits* István és *Kain* Károly lettek megválasztva. A parancsnokság jelentését a közgyűlés egyhangulag tudomásul vette. *Fischmann* indítványára a működő tagoknak köszönetet szavaztak. *Zanathy* indítványára íjedig elhatározta a közgyűlés, hogy megkeresi a várost miként a tűzoltóság részére 3 pár ló beszerzését és tartását tegye lehetővé. De megkeresi a szomszédos és helybeli uradalmakat is, hogy ez irányban a testületet támogassák. A költségvetés 1904-évre 1443 kor. 95 fillér bevétellel és 1345 kor. kiadással elfogadtattott. — S kilett mondva, hogy ez évben a tolólétra és is beszereztessek és a költségekhez való hozzájárulásra a helyben ügynökséget tartó biztosító társaságokat is felkéri. A közgyűlés az elnök életésével véget ért.

— **A fegyveres adós.** Még a múlt évben történt, hogy *Sértő* Mihály viszlói lakos, *Mátyás* János basali lakosnál lovát fedeztette, kinek a fedeztetési díjjal 10 koronával adós maradt. Többször felszólította *Sértőt* hitelezője, hogy tartozását fizesse meg; amit azonban adós sohasem teljesített. Végre *Mátyás* unni kezdte a dolgot és *Sértőt* a szigetvári kir. járásbírósnál beperelte, hol *Sértőt* a tartozása megfizetésére kötelezték. *Sértő* az ítéletben megnyugodott és f. hó 19-én bejött Szigetvárra a járásbíróshoz, hol a pénzt deponálni akarta; de ott nem fogadták el, hanem utasították, hogy fizesse meg a panaszos hitelzőnek. Ekkor *Sértő* eltávozott és utközben találkozott *Mátyással* annélkül azonban, hogy csak meg is szólította volna, — elkerülte és haza tért Viszlóba. Otthon még az nap délután a szöllejében dolgozott és este 9 órakor már Basalban járt. *Mátyás* a családjával a szobában tartózkodott, midőn kívülről valaki az abla-

kat megkopogtatva, háromszor is beszólt, hogy: — Sógorom jöjjön ki? Mátyás viszont behívta az illetőt, de az nem jött be. Itt megjegyezzük, hogy Mátyás már előzőleg egy veszélyes fenyegetéseket tartalmazó levelet kapott, melyben figyelmezteti egy ismeretlen jó akarója, hogy béküljön ki Sértővel, mert ha nem, — úgy ez könnyen az életébe kerülhet stb. Ennélfogva Mátyás élt a gyanuval és a többszörös hívásra fegyverét lekasztván kiment a rejtélyes vendége elé s az udvarban Sértőt pilantotta meg a sötétben — s megszólította. Sértő látván, hogy felismerték betért a hajlékba s a magával hozott töltött fegyvert ügyesen a kerítés mellé elrejté. Benn a szobában Mátyásnak kijelentette, hogy ő bizony nem fizeti meg a tartozását. Mire Mátyás a fenyegető levelet megmutatta. Erre Sértő megijedt és fizetni akart. A pénz átvételekor áthívta Mátyás, Bíró Gábor községi bírót és még két előljárót s azok jelenlétében az összeget felvette. Mátyás a kívül elrejtett fegyvert megtalálta a községi előljáróságnak átadta, kik egy serét és golyóra töltött patrót találtak a puskában. Minden jel arra mutat, hogy Sértő merényletet akart elkövetni Mátyás ellen. Ezen ügyben Hegyessy János főszolgabíró és Béres Ferencz esendőrmester nyomoztak, kik előtt Sértő eleinte tagadta, hogy a fegyver nem az övé, de később elismerte és még azt is bevallotta, hogy a fenyegető levelet is ő írta. Feljelentették a kir ügyészségnek.

— **A vasárnapi munkaszünet felfüggesztése a vasúti forgalom szünetelése miatt.** Ma vasárnap minden néven nevezendő fuvarozás egész nap végezhető. Mindennemű élelmiszer egész napon át előállítható és úgy a püszokon, mint az üzletekben elárúsítható.

— **A kanyaró Szigetvároitt mint hivatalos forrásból tudjuk, kisebb mérvben felépített.**

— **Népgyűlés és tüntető felvonulás.** A helybeli szociáldemokrata pártszervezet meghívja a munkásokat május 1-én a vásártéren, kedvezőtlen idő esetén a „Központi“ vendéglőben tartandó „Népgyűlés“-re. Program: 1. A kongresszusi küldött beszámolója. 2. Május elsejének jelentősége. A tüntető felvonulás d. u. 2 órakor a Központi vendéglőből történik a főútcán át a patai erdőig, ki a szabad természetbe.

— **Mai mellékletünkre** különösen felhívjuk tisztelt olvasóink figyelmét. Dr. Tolnai vizgyógyintézete Pécsen évről évre öröndetes haladást mutat, mely körülmény fényesen igazolja, hogy ezen intézet úgy vezetés mint berendezés dolgában elsőrangú. Az intézet főorvosán kívül a nyári időben egy a fővárosi hasonnemű intézetében működött és szakképzett segédorvos fog állandó felügyeletet gyakorolni.

— **A pletyka.** Szorgalmas, törekvő varróleányról szól az ének, ki keserves munkájával tartotta fenn magát öreg anyjával együtt. A szobaur régen szerette a különben jó nevelésű leánykát, úgy, hogy el is jegyezte. A boldogság fészkének lehetett nevezni a szerény kis lakást, ahol az egyik szobában a házi kisasszony kereste a mindennapi kenyeret, a másikban pedig a szigorú orvos vőlegény bujta a könyveket, hogy minél előbb megszerezze az orvosi oklevelet. Már az orvosá avatás nagy napja is közel volt, midőn egy napon a szomszédasszonyok valamelyike besugta a vőlegénynek, hogy menyasszonya minden hónapban egy titkos levelet kap színes borítékban egy nagy urtól és óva intette a házassá-

ra való lépéstől. A vőlegény kétségbeesve vallatára fogta menyasszonyát, ki beismerte, hogy minden hónapban kap színes borítékban egy-egy levelet, de hogy kitől, ezt csak az orvosi diploma elnyerése után fogja neki megvallani. A várva várt nap is is bekövetkezett s most már a vőlegény követelte, hogy menyasszonya váltaná be ígértét. Eppen elő akarta szedni a gyanúsító „corpus delicti“-ket, midőn az ajtón kopogtatnak és két úr örömtől sugárzó arccal jelenti, hogy eljöttek Török A. és társa budapesti bankházából, hogy a mai huzáson nyert nagy főnyereményt a sorsjegy visszatársa ellenében kifizessék. Ekkor azután a menyasszony, aki véletlenül összerakta a Török bankháztól havonta érkező színes borítékú leveleket, bebizonyította vőlegényének, hogy nem valami titkos levelek voltak ezek, hanem a szerencsés Török bankház, Budapest, Teréz-körút 46. szám, alatti főüzletéből jöttek, ahol sorsjegyeit vásárolta s csak a pletyka akarta rosszakaratával szerencsésjétől megfosztani.

Tarka krónika.

Dal a tenniszről.

Bár nem járt nyomában ah! „annyi fájdalom“
De egy szó nyilallott Sziget határin át
És lábba borított sok párti madarászt,
És lábba borított sok Mici-Máriát.
Egy eszme, mely mellett „nemzeti hadsereg“
S a „czimer“ kérdése pirulva hallgat el,
Egy nagy tett, a melyet az Eiffel fel nem ér
S a melyhez Don Quisott' világa: bagatell!

Hiába! csak sas kél a sasok fészkébe
S a szittyák utódi csak nagyot akarnak!
Törzsasztal közepén felharsan az ige:
Urraim! Urraim! tennist a magyarnak!
Pusztaszer scénája miként a tiszta must
A „fehér terembe“ hirtelen visszafortt,
— A strófa végire mért írnek álnevet —
Vállukra emelik a nagy hőst: Szil. Ofort!

S a jó hír tüznél is gyorsabban terjed el.
Új ruhát álmodik a szende kis Irén,
A lányos mamáknak gondteli fejéből
Álomként tovatűn, a migrén — a migrén.
A réten, hol eddig csak a fü termett meg,
Karika gyűrűk is teremnek, mert hiszen:
Ámornak serege felüti táborát
S virágot fakaszt a flaszteres tenniszten!

S én tudom, így lesz majd: ki télen azt mondta
„Mamácska: hozzám már illenék hosszú alj!“
Bizonynyal így szól most: Óh! a sport! Óh! a sport
Mamácska „rövidet,“ csak kurtát mint tavaly!
S tudom ez időnyre e város inyére
Sétabot, florentin s a „reform“ halva lett —
A fehér kis sapkák viszik az üzletet
S tuczat szám lel gazdát a rakett' a rakett'.

És majd a hideg tél hozza meg a rózsát
Ami a tennisz szivekben felfakadt,
Közjegyző iroda kilincse elkopik
S a posta röpti a karton lapokat.
Boldogság tengerén rakett' az evező,
S farsangba igyszólunk: „Nem hitte senki sem,
Hogy ennyi hosszú alj, hogy ennyi kis gyűrű
Terem a pillező — puffogó tenniszten!“
Sánti Pedor.

Kell-e és lesz-e tisztviselői telep?

Több oldalról ellenzésre, — vagy éppen kicsinylő megjegyzésre talált azon mozgalom, a mit mi szigetvári tisztviselő megkezdünk a tisztviselői telep létesítése érdekében.

Nem akarunk bővebb kommentárt füz-

ni ahhoz, hogy ezen ellenzés, vagy megjegyzés helyes, vagy helytelen, indokolt vagy indokolatlan, mert az igazság és igazságunkat támogató tények a mi részünkön vannak.

Jogos és igazságos-e az, hogy a tisztviselő a fizetéséhez szabott lakbérére kénytelen reá fizetni azért, hogy őt sorsa Szigetváron kényszeríti lakni? Jogos és igazságos-e az, hogy egyes tisztviselők midőn Szigetvárra neveztetnek ki, helyeztetnek át, vagy választanak meg hetek, sőt hónapokon keresztül családjuktól elszakadva kénytelenek itt lakni, mert nem kapnak olyan lakást, hogy családjukat is magukkal hozhatnák? Jogos és igazságos-e, hogy az itt megtelepedett tisztviselők, ha lakásukat bármi okból változtatni kénytelenek hetek, sőt hónapokon keresztül azon kétséges helyzetben állanak, hogy nem tudnak maguknak másik lakást kibérelni, mert nem találnak még ideiglenes lakást sem?

A ki ezt jogos és igazságosnak találja, az vagy rosszakarója a tisztviselői karnak, vagy mert maga nincs reá szorulva és soha sem volt hasonló helyzetben, — ahoz hasonló, ki vizet prédikál, de maga bort iszik.

Nem akarjuk, hogy akár egyik, akár másik csoportba tartozó felebarátunknak hasonlóval fizessünk, mert a mi törekvésünk nem harc, nem is pártoskodás, még csak nyugtalankodás sem, hanem azon közmondáson alapul: Segíts magadon az Isten is megsegít.

Szolgáljon ennek bizonyítására az, a miben azt hiszem mindnyájan egy véleményen vagyunk.

Minden embernek kötelessége dolgait úgy végezni, hogy azzal azok, a kikre vonatkozik megelégedve legyenek. — Mennyivel inkább áll ezen tétel akkor, midőn a kötelesség teljesítése azt eredményezi, hogy magunknak és családunknak biztos alapot teremünk a megélhetésre.

Mit akarunk mi? Azt, hogy magunknak és családunknak biztos lakóhelyet biztosítsunk. — Irigylendő, elítélendő-e ez? Bizonyára nem. És ha nem, akkor szabad és lehet-e bárkinek is kicsinylőleg nyilatkozni kitűzött célunk eléréséhez felhasználni kívánt kizárólag jogos téren mozgó eszközeinkről? Nem kötelessége-e mindenkinek, a kik velünk együtt élni kénytelenek segítségünkre lenni? Csak látszólagos az, hogy ha Szigetváron tisztviselői telep létesül az a házigazdák kárt fog okozni. — Látszólagos azért, mert az itteni bérházakat nem kizárólag tisztviselők lakják: Sőt ha komolyan belenézünk a helyzetbe, azt tapasztaljuk, hogy a szigorú értelemben vett egy-két bérházat túlnyomó részben nem is tisztviselők foglalták le.

Az a kereskedő, iparos, uragázó, vagy magán tisztet betöltő lakója Szigetvárnak, a ki bérházban lakik továbbra is megmarad itt és ott. Sőt a tisztviselők egyrésze sem mehet bele egy a tervbe vett tisztviselői telepen való letelepülésbe, tehát az is kénytelen tovább is bérházban lakni.

A dolog ugyanis úgy áll, hogy azon tisztviselők, a kik állandó, vagy huzamosabb ideig — lakói Szigetvárnak tervbe vették, hogy egy akkora területet vesznek meg hol 10-15 lakásnak megfelelő házakat tudnak felépíteni. — Mindenik ilyen tisztviselő maga veszi meg a reá eső földterületet és a maga erejéből épít arra magának lakást. — Minthogy ezen tisztviselők legtöbbje nincs azon helyzetben, hogy annyi készpénzzel rendelkeznek a mennyi a fenti cél kivételéhez kell, lépéseket tettünk több pénzintézetnél, hogy erre a célra megfelelő kölcsönt nyisson. — Már több helyről válasz is érkezett, melyek közül egy-kettő biztató. — Ha tehát kaphatunk megfelelő földterületet és pénzkölcsönt a tisztviselői telep létesülni fog.

A földterületre nézve is kaptunk már kínálatot, de még az arra nézve nincs végleges megállapodás.

Látható ezekből, hogy nem hipotézis a mit ezélul kitűztünk, mert egy kis jóakarattal és egy kis kitartással lesz tisztviselői telep.

Jó akaratot kérünk a közönségtől, a földterülettel rendelkező személyektől és a pénzzel rendelkező intézetektől. Kitartást a tisztviselőktől.

Más téren is történtek lépések a tisztviselők részéről és ez lakbérünknek felemelését célozza. Tény az — és az semmiféle megjegyzés tárgyát nem képezheti, hogy Szigetváron a Szigetvár-kaposváci vasut és a polgári iskola megnyitása olyan lökést adott a fejlődésnek, hogy ma a tisztviselők száma a három év előttihez viszonyítva 12-vel szaporodott.

Tény az is, hogy ezen szaporulat a kereskedők és iparosok számát is szaporította. Azóta keletkezett Neumannak a tornaczipő gyára is — annyira, hogy bár számos ház is épült a lakások ára folyton emelkedik, sőt kísért a lakbér hiány is.

Ezek az okok szülték azt, hogy ma a tisztviselők jó nagy része kénytelen lakására 50—100—150 koronát reá fizetni. Ezek az okok pedig szűnő félben nincsenek, mert tervbe van véve a leány polgári iskola felállítása, a községi iskola államosítása és fokozatosan fejlődik a fiu polgáriiskola. Mindezek újabb és újabb lakót telepítenek le, úgy hogy az egyesek által hangoztatott építés csak részben de gyökeresen nem segít a bajon.

A szükség kényszerített tehát bennünket arra, hogy lakbér felemelésünket kérjük mert az aránytalanság csak feszültséget eredményezhet.

Kérjük ezen utóbbi ezélunk elérésénél hogy az illető faktorok szivleljék meg vizsaszás helyzetünket és legyenek azon, hogy a kényszerített lakbértöbbletet még mi felemelt lakbérünkhöz mértén-megpótolhassuk, mert csak így leszen Zrinyi hősi halálának helyén béke és egyetértés, a mi bár ellentétnek látszik mégis, ha : áll „Si vis pacem para bellum,“ állani kell : háboru volt, legyen béke.

Tisztviselő.

Legujabb.

Lapunk zártakor értesültünk, hogy a király hadiparancsot adott ki, melynek értelmében az összes vasuti alkalmazott tartalékos katonák azonnal gyakorlatra behívandók és a vasut-távirada ezrekhez szolgáltatásra beosztandók.

Kiadja a szerkesztőség.

214 sz.

1904.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Szigetvári kir. járás-bíróság 1897 évi 6213 számú végzése következtében Dr. Berkes Móríc ügyvéd által képviselt Veisz Lipót javára Horváth István ellen 60 K és járulékaik erejéig 1897 évi aug. hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 887 kor. 60 fill. re becsült következő ingóságok u. m. butorok, ágyneműek, ló, kocsis és egyebek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járás-bíróság 1904-ik évi V 173/1 sz. végzése folytán

eddig összesen 15 korona 20 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig **Barcson alperes lakásán** leendő eszközzésére 1904 évi május hó 9-ik napjának déli előtti 11 és fél órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elérverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár 1904 évi április hó 21. n.

Klie János

kir. bir. végrehajtó.

5 koronáért

küldük 4 1/2 kiló (50 db.) kevéssé megsérült finom enyhe

pipere szappant

rózsa, liliumtej, ibolya, rezeda, jászmin és gyöngyvirágból szépen összeválogatva. A pénz előzetes megküldése esetén vagy utánvétellel küldi:

Scheffer D. Sándor

BUDAPEST, VIII., Bezerédi-utca 3. szám.

Ingyen és bérmentve kap mindenki egy kezelési könyvecskét, melyből bárki képes

legfinomabb Liköröket és Rumot

hideg uton minden készülék nélkül még a legkisebb mennyiségben is országszerte ismert arómáimmal előállítani.

Watterich A. Budapest

VII. Dohány-utca 5 sz. alatt.

Dr. TOLNAI

vizgyógyintézete

Pécsett, sétatér.

Felvétetnekbenlakók és bejárók

Physikai és diaetetikai gyógymódok.

Vizgyógykezelés, massage orvosi massage (has és gyomor) villanyozás, fürdők, villanyos fényfürdő, gőzszekrény, belélegzési kurák.

Moor, kén, fenyő, szénsavas és tengeri sósfürdők.

Javalatok : Idegbajok, álmatlanság fejfájás, emésztetlenség, belek renyhése, gyengeségi állapotok, idült rheuma, köszvény ischias, elhizás, sziv, vese és májbetegségek.

Gondos orvosi felügyelet, mérsékelt árak, modern berendezés. Kiténő gyógyeredmények.

Ujdonságok

a tavaszi és nyári idényre!

Óriási választék a legjobb selymek, ruhakelmék, zefir, batist és az összes divatcikkben a legjutányosabb áron.

Boszniai és Szerbvásznak

28 fill. 40 fill.-ig méterje.

Napernyő ujdonságok!

Deutsch Dávid fia

divatruházában

Szigetvárott.

(Takarékpénztár épületben).

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag.

D. R. G. M. 88503. sz.

Gyógyit és felüdit jótállás mellett : köszvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés álmatlanság, tüzugásnehéz hallás, epilepsia (eskór), idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza, valamint minden idegbetegségnél. Azon beteg, aki 88.503. sz. készülékem által legfeljebb 44 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzt. Ahol már semmitem használt, ott kérem az én készülékemet megkísérelni : meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.

A nagy készülék ára 6 korona.
idült betegeknél alkalmazandó.

A kis készülék ára 4 korona,
könnyebb betegségeknek alkalmazandó.
A központi elárusítóhely szétküld utánvétellel vagy előleges fizetéssel a bel-és külföld részére.

Scheffer D. Sándor

BUDAPEST VIII., Bezerédi-utca 3. sz.

Egy teljesen jó karban levő

8-as gőzcséplőgép

10 névleges lóerejű

lokomobillal

és egy

elevátorral

jutányos árért eladó :

DEUTSCH ADÁMNÁL

PÉCSETT.

**EGY AMERIKAI GYORSFŐZŐ
ÉS
EGY HÁZTARTÁSI MÉRLEG INGYEN.**

Mesés olcsó árak mellett
küldöm szét tulhalmozott
raktáramból világhírű s ki-
válóságukért általánosan
kedvelt

mexikói ezüst-áruimat
és pedig)

6 darab mexikói ezüst asz-
tali kés,

6 " " " evővillát,

6 " " " evőkanalat,

12 " " " kávéskanalat,

6 " " " kiváló desszertkést,

6 " " " desszertvillát,

1 darab mexikói ezüst levesmerítő-kanál,

1 " " " teámerítő,

2 " " elegáns szalon asztali gyertyatartót,

46 drb. összesen 6 forint 50 krajcár

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképpen
egy szavatosság mellett pontosan működő 12 és
fél kiló hordképességű háztartási mérleget kap tel-
jesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen
fehér fém (belül is) melynek tartósságáért 25 évi
jótállást vállalok. Szétküldés, a pénz előleges meg-
küldése esetén vagy utánvétellel történik az euró-
pai raktárból:

SCHEFFER D. SÁNDOR Budapest.

VIII. Bezerédy-utca 3. sz.

Neumann Lipót

legnagyobb czipő raktár
SZIGETVÁRON

Biedermann Rezső-u. Ferenczrendiek házában.

Tisztelettel értesitem a nagy ér-
demű közönséget miszerint a tavaszi
idényre a legújabb és legdivatosabb férfi
női és gyermek czipőket mindig állan-
dóan raktáron tartok. — A tavaszi
szezonra, ujabban mindenféle külön-
legességek a legnagyobb választékban
vannak berendezve: Reform, boxcalf
chevró, gazdasági és sportczipők.

Mérték után a leggyorsabb és
legpontosabb kiszolgálás.

Mérsékelt árak.

Olcsó forrás!

Kárpitos- és asztalos-butor,
jutányos ár, szolid kiszolgálás.
Javításokat háznál is eszközölök.

SCHWIMMER VILMOS,

kárpitos — diszító

PÉCSE T.

Haltér, Engel-féle fürdővel szemben

Vidéki megrendelések pon-
tosan eszközöltetnek.

Kiváló szerencse Töröknel!

Felülmulhatatlanul

kedvez főárudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 15 millió ko-
rona nyereménynél többet fizetünk nagyrabecsült vevőinknek;
csak a legutóbbi időben is

a legnagyobb nyereményt és pedig:

a 605.000 koronás nagy jutalmat az 57080. sz. sorsjegyre,

a 100.000 koronás főnyereményt a 74366 sz-sorsjegyre a 80.000 koronás főnyereményt a 83061 sz-sorsjegyre

a 100.000 " " az 52528 " a 70.000 " " a 81161 "

a 100.000 " " a 94780 " a 70.000 " " az 5498 "

a 90.000 " " a 109780 " a 60.000 " " az 51613 "

a 90.000 " " a 83610 " a 60.000 " " a 76347 "

a 90.000 " " a 92787 " a 50.000 " " a 4036 "

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyereményt.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában vegyen részt.

— A most következő magy. kir. szabadalmazott 14. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000. 1 nyeremény 400.000.

1 a 200.000. 2 a 100.000. 1 a 90.000. 2 a

80.000. 1 a 70.000. 2 a 60.000. 1 a 50.000.

1 a 40.000. 5 a 30.000. 3 a 25.000. 8 a 20.000.

8 a 15.000. 36 a 10.000 korona és még sok egyéb;

összesen 55.000 nyeremény és jutalom 14.459.000

korona összegben.

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

1/8 eredeti sorsjegy frt — .75 vagy kor 1.50; 1/4 eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy kor. 3.

1/2 " " " 3.— " " 6.—; 1 " " " 6.— " " 12.

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése el-
lenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

f. évi Május hó 2-áig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. ÉS T^{SA}

BANKHÁZA BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete

Főárudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Teréz-körut 46/a I. fiók: Váci-körut 4/a

II. fiók: Múzeum-körut 11/a III. fiók: Erzsébet-körut 54/a.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre..... I. oszt. m. kir. szab osztálysorsjáték eredeti sors-
jegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget..... korona összegben {utánvételezni kérem
postautalvánnyal küldöm } A nem tetsző törlendő.
{mellékelem bankjegyekben (bélyegeken)}

Pontos cím:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....